

Forcadell podrà sortir de la presó tres dies a la setmana

Per cuidar la seva mare
i fer voluntariat

El mediador enfrenta JxCat i ERC al Parlament

Els socis de govern tornen a airejar les
seves discrepàncies, però encarrilen els
pressupostos, d'acord amb els comuns

Busques el millor
per a la teva llar?

mac

MacMobles Cañellas
Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72
www.macmobles.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 13 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15269 - AVUI / Any XLII. Núm. 14139 - EL PUNT

NACIONAL I EUROPA-MÓN

P6-8 i 23

El Mobile, suspès

FINAL • La GSMA opta per tirar la tovallola, cancel·la el congrés i cedeix a la pressió de les operadores, sòcies de l'entitat

Requisaran hospitals privats i hotels a la Xina per l'epidèmia

PERILLS • Per l'OMS, els riscos eren assumibles i per les autoritats sanitàries no hi havia cap motiu per a la suspensió

Un operari treballant encara ahir en unes instal·lacions que ja no podran acollir el MWC 2020 ■ EFE

Un gran negoci sense cobertura

Europa-Món

P22

El papa renuncia a deixar ordenar homes casats

Tanca la porta a la mesura, destinada a zones remotes

Europa-Món

P20

Bernie Sanders guanya a New Hampshire

El seu discurs esquerranós triomfa en les primàries davant del de Buttigieg

Europa-Món

P21

La CIA va espionar militars de tot el món durant anys

Una investigació posa al descobert el seguiment a desenes de països

Nacional

P16

Protesta històrica de la pagesia demà a Lleida

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Emili Gispert

A propòsit del diàleg

Cal donar una altra oportunitat al diàleg. Només faltaria. És més civilitzat que els presidents se saludin educadament que no

pas que no es dirigeixin la paraula. És preferible el mot amable i contingut que l'insult barroer de míting de campanya. És més estètic que Sánchez entri a peu al Palau de la Generalitat i saludi Torra i una formació de la guàrdia d'honor dels Mossos d'Esquadra, que no que accedeixi a l'hospital de Sant Pau per urgències amagat i protegit amb homes armats amb fusells. Sonen millor els cants de sirena d'una reforma del Codi Penal per rebaixar la sedició que les apel·lacions a penalitzar els referèndums. Tot això és cert, però que no ens vulguin fer combregar amb rodes de molí. No és diàleg.

Presentar-se amb un document amb 44 punts que no són res més que un barreja d'obvietats i de vells compromisos reiteradament i tossudament incomplerts és una broma. Que no ens parlin d'inversions que ja haurien d'estar no solament fetes, sinó amortitzades. I sobretot, sisplau, que no ens prenguin el pèl amb això de Barcelona cocapital cultural i científica. Ada Colau no és l'alcaldeessa de Vil·lar del Rió esperant donar la benvinguda a Mister Marshall, encara que en algun moment ens hi va fer pensar.

El fet cert és que la necessitat dels vots per a la investidura va fer canviar el discurs de Sánchez com un mitjà i ara és la necessitat d'aprovar un pressupost el que collarà el PSOE i el govern espanyol a la mesa de negociació. "La política és necessitat. No és poesia", deia dilluns José Luis Rodríguez Zapatero en una reveladora entrevista al digital *El Español*. Entre moltes altres perles, llançava dos desitjos. Un: "Tant de bo ERC opti per ser el PNB de Catalunya." I, dos: "...pensant en el llarg termini i recordant la lliçó del 2006, el més important és que hi pugui haver un diàleg entre el PP i el PSOE des de la confiança en l'Estat."

Cal donar una altra oportunitat al diàleg, sí, però tenim mala peça al tel·ler. Mentre que aquí ERC i JxCat es llancen els plats pel cap en seu parlamentària per la figura del mediador, el relator o com en vulguin dir, allà el més optimista i dialogant dels socialistes, el més culer, pregoner de Santa Eulàlia i ambaixador de la negociació en terres catalanes, ens en marca els límits, en confessa els propòsits i ens en recorda els precedents.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

'Frankenstein' sempre fa pensar

Una invitació a parlar de *Frankenstein* i la seva presència en el cinema m'ha dut a llegir *Frankissstein*, una novel·la de l'escriptora anglesa Jeanette Winterson, en la traducció al català de la impagable Dolors Udina publicada per Edicions del Periscopi. Com suggereix el títol, la narració de Winterson s'inspira en la mítica creació literària de Mary Shelley que, dos segles després de la seva aparició, continua generant una diversitat de debats, o fent-s'hi present, relacionats amb les possibilitats de la ciència i la tecnologia, però també sobre els dubtes ètics que plantegen certes investigacions; la responsabilitat del creador amb la seva "creació, cosa que comprèn la invenció literària; els prejudicis davant d'una diferència percebuda com a monstruosa per una societat excoient que així revela la seva monstruositat; o, entre moltes altres qüestions, el feminisme, tenint present que l'autora de *Frankenstein* (tan menyspreada pels crítics literaris de la seva època i més enllà) va viure en uns temps en què hi havia molt a fer per aconseguir els drets de les dones que

“No arriba a cap conclusió moral en la disputa entre el creador i la criatura rebutjada: tots dos són culpables i innocents, botxins i víctimes de l'altre

va vindicar la seva mare, Mary Wollstonecraft, i que encara ara són negats en molts de llocs mentre que s'han de continuar defensant i eixamplant allà on s'han arribat a conquerir.

A la seva novel·la, Jeanette Winterson alterna passatges de la vida de Mary Shelley, com si aquesta mateixa els narrés o hi reflexionés, amb un relat contemporani amb el qual busca equivalències mutants dels propòsits

del doctor Frankenstein i presenta una mena de dobles d'aquest mateix personatge (el científic Victor Stein que, en lloc de crear vida a partir de morts, pretén la immortalitat de la ment alliberada del cos) i d'aquells que van conivir a la Villa Diodati, a la vora del llac Lemann, l'estiu del 1816 en què Mary Shelley va concebre la novel·la: l'autora (el metge "trans" (Ma)ry Shelley), Lord Byron (convertit en un fabricant de robots sexuals femenins anomenat Ron), el metge Polidori (mudat en la periodista Polly) i Claire (la germanastra de Mary Shelley i amant de Lord Byron transformada en una catòlica fonamentalista). Potser m'he perdut, però no hi he trobat l'equivalent a Percy B. Shelley, el poeta amant de Mary. Aquesta part és enginyosa i divertida, però resulta tan fascinant la que evoca la vida i la creació de Mary Shelley que m'han dut a rellegir "Frankenstein", que sempre convida a pensar perquè no arriba a cap conclusió moral pel que fa a la disputa entre el creador i la seva criatura rebutjada: tots dos són culpables i innocents, botxins i víctimes de l'altre.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/kbxvjy>

A la tres

Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat

Virus, Txernòbil i Orwell

Des de sempre, les dictadures en general, i els règims comunistes en particular, s'han caracteritzat, davant d'un esdeveniment que els supera, pel fet d'intentar amagar-lo a l'opinió pública el màxim temps possible, bàsicament per no haver d'assumir cap responsabilitat sobre l'afer. És el que va fer l'URSS davant la catàstrofe nuclear de Txernòbil i és el que ha fet el règim xinès, sobretot en l'inici de l'epidèmia del coronavirus Covid-19, que ara mateix té el país asiàtic pràcticament paralytitzat.

Per tenir-ho clar: el primer cas a la ciutat de Wuhan va ser el 8 de desembre, però les autoritats locals no en van informar Pequín. Durant tot el mes de desembre creixen els rumors, sobretot a les xarxes socials, però les mostres del nou coronavirus no s'envien a la capital fins al dia 31. El dia 2 l'identifiquen i s'anuncia que hi ha una epidèmia a Wuhan, però el missatge que emet el règim

“Qui ho diu que la Xina no aprofitarà la crisi actual per enfortir el control sobre la població?”

és dual. De cara a l'opinió pública es treu importància a l'afer, però a l'interior es reprimeix durament la dissidència i es detenen internautes que n'informen o metges que ho denuncien, encara que sigui en veu baixa, com el malaurat doctor Li Wenliang, mort a causa del coronavirus i reconvertit en heroi pel règim. No és fins al dia 23 de gener que s'estableixen les primeres mesures extremes: el confinament de milions de

persones a Wuhan i a la província de Hubei. Massa tard.

Aquests dies la crisi del coronavirus s'ha comparat sovint amb la de Txernòbil, i com aquesta va ser el desencadenant de l'enfonsament del règim soviètic. S'oblida, però, un fet bàsic: l'URSS de l'any 1986 era un règim en decadència i empobrit i la Xina és la primera gran potència industrial i econòmica, un règim barreja de capitalisme i comunisme, controlat amb mà de ferro pel Partit Comunista.

Tremolarà la Xina pel coronavirus? Segur que sí, però s'hauria de veure si el règim xinès no aprofitarà el constipat per endurir encara més el control sobre la població. Milions de càmeres i drons vigilen ja els xinesos diàriament. Ara, fins i tot, la policia adverteix des de drons els ciutadans que no porten mascareta. Georges Orwell no hauria pogut imaginar-ho millor. Xi Jinping ho ha fet realitat.

De reüll

Anna Balcells

Miralls deformats

S'ha parlat algunes vegades de la *basquitis* dels catalans, aquesta inflamació política que podríem definir com una admiració exagerada cap a la fermesa amb què, històricament, els dirigents sobiranistes d'Euskadi han defensat l'autogovern. Antics dirigents en l'òrbita de CiU, com ara l'excoordinadora del PDeCAT Marta Pascal, han manifestat públicament la seva identificació amb la manera de fer del PNB, que, per la via de la negociació i defugint maximalismes, hauria avançat gradualment cap a una autonomia reforçada

El PNB i l'SNP escocès s'alcen com a referents del sobiranisme català

sense renunciar a l'objectiu últim de la independència. No conec prou el PNB ni la seva història (suposo que no és el mateix Ibarretxe que Urkullu) per saber si l'organització i l'estratègia dels *jeltzales* poden servir d'exemple al sobiranisme català. Amb tot, els mimetismes són sempre arriscats i, en el cas del

País Basc, caldria tenir presents condicionants autòctons com ara l'ombra feixuga d'ETA o l'existència del concert econòmic. Passa el mateix amb l'SNP escocès, referent també per a una altra part de l'univers independentista català. Ara mateix serà molt interessant veure les maniobres que llançarà des d'Escòcia per arrencar a Londres el segon referèndum sobiranista que es nega a concedir. Interessant i sempre alligador, fixar-se en l'experiència dels altres, tot i que, també aquí, com amb el País Basc, la història i el context ens poden distorsionar el mirall.

Les cares de la notícia

CAP DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA

Papa Francesc

Un pas enrere

La decisió del papa Francesc d'aturar la iniciativa de permetre ordenar sacerdots els homes casats si més no a la zona de l'Amazones, suposa un cop de timó al seu papat, fins ara protagonitzat per les mesures d'apertura, modernització i adaptació de l'Església al seu entorn.

CANTANT I LLETRISTA DE BLAUMUT

Xavi de la Iglesia

Reprendre la marxa

Després de més d'un any d'aturada, que els ha servit per agafar aire i reprendre la marxa amb força renovada, Blaumut publica el seu quart disc, *0001* (Música Global), que surt aquest divendres amb tretze temes nous que parlen sobre la mateixa condició humana.

DRAMATURG

Guillem Clua

Debut al TNC

El dramaturg i guionista barceloní fa aquesta setmana el seu debut a la Sala Gran del TNC amb l'estrena de la seva obra *Justícia*. Una història sobre una família burgesa catalana des del final de la Guerra Civil fins ara, dirigida per Josep Maria Mestres i amb un repartiment d'actors de luxe.

EDITORIAL

La difícil suspensió del Mobile

La decisió de GSMA, empresa responsable de l'organització del Mobile World Congress, de suspendre la celebració de la fira, arran de l'alerta provocada pel coronavirus de Wuhan i sobretot arran del degoteig de baixes importants que ha generat entre les principals empreses del sector, és una notícia d'impacte per a Barcelona i per al mateix Mobile. Més enllà del respecte escrupolós que cal tenir per la decisió de les empreses de no venir i també per la decisió dels responsables de l'esdeveniment, que finalment han decidit suspendre'l, cal valorar els missatges tant de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) com del Departament de Salut del govern català, en el sentit que en aquests moments no hi ha cap motiu ni cap dada objectiva des del punt de vista sanitari que aconselli la no celebració del Mobile.

La decisió, llargament debatuda en els darrers dies, no ha estat gens senzilla per als organitzadors i tindrà unes repercussions econòmiques molt importants, que podem analitzar més en calma els pròxims dies. Els organitzadors s'han hagut de debatre, entre, d'una banda, la psicosis que s'estén com una taca d'oli davant el risc de contagi del coronavirus i, de l'altra, la certesa racional que aporten l'absència de casos de contagi a Catalunya i la preparació del sistema català de salut per detectar, aïllar i tractar qualsevol cas que es pugui produir. Al capdavant l'interès empresarial i la pressió que suposa l'absència de bona part de les marques més potents del sector ha acabat decantant la balança, per damunt de les indicacions de les autoritats sanitàries, en el joc d'equilibris que els responsables de GSMA han hagut de fer abans de prendre la decisió definitiva amb el rigor exigible.

Tal dia com avui fa...

1 any

Comença el judici
Les defenses reiteren al Suprem la vulneració de drets fonamentals en el primer dia del judici i li demanen proves i la llibertat dels nou presos polítics

10 anys

Un altre fracàs
Els tres grups del tripartit i CiU enterren la reforma de la llei electoral. Els partits s'acusen mútuament de la falta de consens.

20 anys

Pacte PSOE-PP
Narcís Serra replica a Joaquín Almunia que un pacte amb els populars seria "desastrós". Maragall abona els atacs del PSOE a la política lingüística

Full de ruta

David Brugué

Histerisme col·lectiu

Tota aquesta història que s'ha muntat al voltant del coronavirus és sorprenent. No es tracta de minoritzar l'amenaça global, que hi és, i és evident. Malauradament ja han mort persones i és d'esperar que, com en tota epidèmia, a casa nostra tard o d'hora hi haurà casos. I més en un món cada cop més globalitzat i sense fronteres. Però de la prudència i de la prevenció a l'histerisme i l'esverament hi ha una distància llarga per recórrer. Catalunya és territori segur, i des del punt de vista de la salut pública, no hi ha cap raó per prendre mesures extremes. És constatable que tot el sector de la salut està coordinada i, passat el primer esglai, el nombre de casos cada cop és menor. La qualitat assistencial dels centres catalans i la professionalitat dels seus treballadors no hauria de tenir ombra de dubte.

Tenint en compte aquest escenari, es fa difícil d'entendre la decisió d'empreses com Vodafone, Orange o Amazon de no participar en el Congrés del Mòbil de Barcelona. Són marques que operen aquí, que tenen treballadors autòctons i que saben de primera mà

La qualitat assistencial dels centres catalans i la professionalitat dels seus treballadors no hauria de tenir ombra de dubte

quina és la situació. Altres marques estrangeres podrien arribar a tenir una excusa si és que no situen la Ciutat Comtal en algun punt difós del mapa o que el que en realitat volen és cobrir-se les espatlles. Evitar que si envien algun treballador aquí i per mala sort s'infecta no els denunciï per demanar-los una compensació milionària. Si no es així –o si no és que no tenen res per presentar– no s'entén la fugida d'empreses en el que sempre ha estat venut com el principal congrés de tecnologia del planeta. Si el Mobile no es fa és pel coronavirus. Ha estat per la fugida de les empreses.

La realitat no és com ens la mostren les pel·lícules. Això no serà un *Guerra Mundial Z* ni *28 dies després* o *Pandèmia*. La por, l'alarmisme i l'histerisme no han aportat mai res que no sigui caos. Ni en aquesta ni en cap d'altra crisi.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

Superar el 50%

Sabem que ens caldran algunes coses més que un 50% de vots en unes eleccions catalanes per ser independents. Però el que és obvi és que sense ser més de la meitat tot el que fem no té legitimitat. I, tot i que és cert que els que volen quedar-se com una autonomia són encara menys, un resultat de més del 50% ens és més que necessari.

VAL A DIR QUE les eleccions vinents són una bona oportunitat, l'unionisme defensiu que va votar de forma massiva el 21 de desembre del 2017 es quedarà a casa. A més, l'independentisme ha pogut fer aquella màxima romana de "*divide et impera*". L'unionisme ara està dividit entre aquells que s'han vist forçats a obrir una via de diàleg i el "*trifachito*". La taula de diàleg entre el *gobierno del estado* i el govern de la Generalitat té més efectes col·laterals que dels acords que s'hi arribin, i un d'aquests efectes és crear una bretxa entre les forces unionistes. ERC, que és qui lidera el creixement de l'independentisme, té una posició ideal per

arrossegar vots del centreesquerra no independentista. Ha demostrat que es pot fer un independentisme empàtic, que atansa la mà als sectors socials no independentistes i que recupera la bandera del diàleg que havíem deixat caure durant uns mesos. De fet la batalla més rellevant per a l'independentisme és la que hi haurà els anys vinents entre ERC i el PSC en els antics feus socialistes. És poc valorat com ERC fa créixer l'independentisme en zones on fins fa poc aquest suport es trobava per sota del 10%.

PERÒ PER SUPERAR el 50% no podem esperar que ho faci només ERC. Ens cal que Junts per Catalunya defineixi una estratègia de com aconseguir aquesta hegemonia social que ens pot portar a la independència. Representen sectors socials i ideològics que volen un bon govern i al mateix temps estan farts de les oligarquies de l'Estat espanyol que els ofeguen i no els deixen prosperar. L'ANC aquí ha fet bona feina amb la candidatura per les cambres, però ens cal que JxCat lideri

aquest espai. També necessitem un cotxe escombra de l'independentisme. Tenim un sector d'independentistes desencisats que no ha acabat de fer el dol de l'1 d'octubre i que no entén o comparteix l'argument que hem de ser més per assolir l'objectiu. Aquí la CUP, en part JxCat i segurament una candidatura de Primàries que el seu relat no sigui només una crítica als líders del procés, sinó que elabori un discurs propi i propositiu, ens permetria no perdre tots aquests votants i deixar que el seu activisme, que ara no es troba canalitzat a vies constructives, ens ajudi a assolir aquesta victòria.

ESTEM EN UNA POSICIÓ òptima per aconseguir per primer cop aquesta fita. Hi ha elements que ens permetrien creure que, si tots fem la nostra feina, ho podem assolir. Potser que els polítics deixem de fer tanta picabaralla entre nosaltres i ens centrem a treballar. Segurament així aconseguirem la fita de ser més del 50% i a partir d'aquí tots podem imaginar nous escenaris.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El nostre agraïment a la sanitat pública

Malgrat la situació actual, la sanitat pública catalana funciona i ho fa gràcies, i sobretot, a la dedicació generosa i altruista de tots els professionals que la formen. I funciona molt bé. En volem deixar constància després de 22 anys en què tingueren cura dels nostres pares. Ara farà 13 anys, ens deixà el pare. La mare, just aquesta darrera setmana. Patí una llarga malaltia i aquests últims tres anys necessità, i sortosament tingué, un seguiment molt intens. Des del principi, tinguérem la sort de comptar amb el suport d'una gran professional, la doctora Mária Rubio Montañés. La seva atenció cap a la mare ha estat d'una entrega i generositat del tot encomiable, sense escatimar mai dedicació ni temps. Les infermeres i infer-

mer que l'han acompanyada l'han tractada sempre amb una gran dedicació i afecte. Igualment el tracte rebut per la resta de personal del CAP Montilivi de Girona, tant pel que fa a les persones que atenen des del taulell com per telèfon, ha estat sempre excel·lent. En aquests moments només tenim paraules d'agraïment per tan lloable tasca i volem fer-ho palès perquè, lamentablement, molts cops no tenen el reconeixement que es mereixen.

TERESA CASAS
Barcelona

Mascaretes de la por

El coronavirus està fent estralls en la salut xinesa, tant en vides com en nous casos confirmats dels seus conciudadans, i col·lateralment en residents i turistes. Però la Xina ha reaccionat a temps, prenent mesures

bastantes per controlar els mitjans de comunicació i el trànsit de persones; així com els ciutadans han pres la precaució de circular amb mascaretes, tant allà com aquí, on molts residents ho han fet com a gest de responsabilitat i altres per no ser rebutjats. Tal vegada hauríem de fer un acte de contrició al respecte i visitar les hemeroteques per recordar la grip aviària. Les preguntes de rigor serien: vàrem prendre les mateixes mesures? Circulaven amb mascaretes tant aquí com quan viatjaven? Vàrem reaccionar a temps?

LUIS JAIME
Figaró-Montmany (Vallès Oriental)

Totalment d'acord

Totalment d'acord amb la carta de la Sra. M. Reyes Valentí Pascual, publicada a El Punt Avui el dia 3 de febrer,

en què expressava el seu agraïment al Molt Honorable President de la Generalitat, el Sr. Torra, per la seva insubornable defensa de Catalunya.

Temps enrere ens va dir: "El meu risc seria caure en la retòrica i en el simbolisme." Gràcies, president, perquè es manté fidel a les seves conviccions i, davant de la foscor i inseguretat de molts polítics, vostè no renuncia al que es va comprometre: la independència de Catalunya. És el president que ha parlat més clar i català.

Ah! i qui vulgui conèixer més la seva vida, que llegeixi el llibre *El quadern suís*: observaran la seva gran capacitat intel·lectual i humana, que és la causa del rebuig dels qui no li arriben ni a la sola de la sabata. Ben cordialment.

MONTERRAT FIGUERA I PADRÓS
Barcelona

La frase del dia

“El diàleg necessita mètode, un objectiu i garanties perquè pugui ser i pugui produir fruits”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Josep Gifreu. Periodista i professor emèrit de la UPF

La TV encara vota

Semblava morta. Però quan venen eleccions, ressuscita. El president Torra ha anunciat pròximes eleccions i totes les màquines polítiques comencen a greixar rodes. Els partits polítics, els primers. Els líders i les lideresses de cada formació es postulen com a actors i actrius especialitzats en l'art de l'oratoría i de l'escenificació. I per això necessiten avui el favor d'una altra màquina, la càmera. Les càmeres, degudament manipulades per qui té el poder de fer-ho, focalitzen la mirada pública en els i les aspirants a competir pels llocs de control.

LA TELEVISIÓ ressuscita efectivament en cada contesa electoral. Demuestra encara que és el dispositiu més eficaç i eficient en la manipulació de les càmeres i de les narratives produïdes i emeses per alimentar les xarxes socials i el debat públic. Per exemple, fa una setmana tot un president d'Atresmedia, Silvio González, ho reconeixia en una conferència a Barcelona quan es preguntava: de què parlarien les xarxes sense la televisió?

D'ACORD, LA TELEVISIÓ convencional està morint per l'atac combinat de les xarxes socials i les plataformes internacionals. Però la televisió conserva un as a la màniga: el valor del directe i de la proximitat. I digueu-me, hi ha algun esdeveniment de més interès per a la comunitat que una campanya electoral? En el cas d'unes eleccions d'una comunitat relativament petita com la catalana, la prioritat informativa i deliberativa dels mitjans de comunicació es concentrarà en una qüestió de proximitat clau, com és el futur immediat del país. I és aquí on torna a sorgir, crucial, l'interrogant sobre la televisió realment existent.

PREGUNTO: PODEM aspirar els catalans i les catalanes a disposar d'un escenari

televisiu neutre on cada opció tingui les mateixes oportunitats de defensar el seu programa i el seu argumentari en cada canal? La resposta, la de sempre. No hi haurà igualtat d'oportunitats ni neutralitat. La polarització política arran del Procés ha aguditzat l'impacte de la televisió en la formació d'opinió i en la decisió de vot. I, a diferència de la premsa i de la ràdio, a Catalunya la televisió d'origen espanyol i en espanyol continua exercint una influència molt considerable (80% d'audiència!).

DIUMENGE, La Sexta ens va oferir un exemple paradigmàtic de la realitat televisiva que suportem. El programa *Lo de Évole* emetia una gran exclusiva: la primera entrevista televisiva al president d'ERC des de la presó. Una entrevista realitzada per un periodista català, Jordi Évole, a un líder català, Oriol Junqueras, feta en castellà per al públic català (amb un interès relatiu per a l'audiència espanyola). A part del monolingüisme radical de les cadenes espanyoles –per què no podien efectuar l'entrevista en català, subtítolada?–, l'impacte d'aquestes cadenes en la polarització mediàtica i política entorn del conflicte Catalunya-Espanya s'ha

“L'Estat espanyol ha confiat al seu aparell mediàtic la missió històrica d'impedir una majoria mental a Catalunya favorable a la desconexió

demostrat determinant.

QUE LA TELEVISIÓ –en directe o en digital– encara és la font primera de la informació política dels ciutadans, és una constatació aquí i a molts altres països. Un estudi de les recents eleccions al Regne Unit, tot i constatar una notable regressió entre els joves, atorgava encara un alt percentatge d'accés mitjà a les notícies de la BBC, que xifrava en un 44%. A Catalunya, segons el darrer Baròmetre del CEO, el 76,5% dels enquestats reconeixien que acudien a la TV per als temes polítics (el 43,6 seguien TV3 i el 4,1, el Canal 3/24, i la resta, les cinc generalistes espanyoles).

DISPOSEM JA de documentats estudis –tesis doctorals incloses– que mostren com s'han polaritzat a Catalunya els dos sistemes de mitjans que hi coexisteixen, en estricta correspondència amb la polarització política entorn del Procés. I les cinc cadenes espanyoles –les dues de Mediaset (T5 i Cuatro), les dues d'Atresmedia (A3 i La Sexta) i la pública TVE1– han actuat fins ara com un sol bloc fent costat a governs i partits unionistes. El decantament d'aquestes cadenes en el tractament informatiu del Procés i les carències manifestes de pluralisme polític en tertúlies i magazins, fan molt improbable una campanya plural i neutral.

DAVANT UNES ELECCIONS tan decisives com les anunciades, la incògnita serà si les forces independentistes aconseguen superar la frontera del 50%. Seria realment una proesa considerant que l'Estat espanyol ha confiat al seu aparell mediàtic –i a la seva televisió privada com a ariet frontal– la missió històrica d'impedir una majoria mental a Catalunya favorable a la desconexió. Les televisions espanyoles també aposten per la unitat indissoluble del Regne d'Espanya.

De set en set

Sara Muñoz

Oda a una mort digna

No hi ha dolor més punyent que el de viure de prop el deteriorament d'un ésser estimat. La mort de la gent més prope-

ra és desoladora però encara és més trista, si és que en aquesta mena de dolor existeix alguna escala, quan l'adeu s'acompanya d'un llarg i irreversible procés de desgast que ens fa tastar l'extrem més indesitjable de la crueltat. Igual que decidim com vivim, hem de tenir el dret a decidir com morim. Tothom ha de tenir la possibilitat de dir prou en el moment que ho consideri oportú, de la mateixa manera que s'ha de poder triar resistir fins que

Tothom ha de poder triar entre dir prou o resistir fins que el cos s'aturi per sempre

el cos s'aturi per sempre. El Congrés ha fet un pas que dignifica el final de les persones, iniciant els tràmits per despenalitzar l'eutanàsia. L'aprovació d'aquest avenç, tan reclamat per una part majoritària de la societat, obre un debat que obliga a rescatar una necessitat pendent com és tenir molta més cura d'aquells que, tot i saber que la seva situació és irreversible, opten per allargar la seva vida tant com sigui possible. Cal donar compliment als compromisos lligats a la llei de la dependència, i millorar-los, cal abordar amb màxima urgència l'atenció als familiars que es responsabilitzen de les persones malaltes i cal dotar els hospitals d'espais amables i humanitzats per donar servei a les persones que encaren el tram final de la vida. Perquè veure l'avi agonitzar durant tres dies en un box d'urgències és dur. Però veure l'àvia, les mateixes hores, asseguda en una vulgar cadira no ho és menys.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra recusa tres jutges per la nova causa contra ell

■ Creu que Barrientos, Ramos i Armas no poden ser imparcials perquè el van condemnar o instruir la causa ■ Reafirma que el president del TSJC ja s'oposava als llaços grocs d'abans de jutjar-lo

Xavier Miró
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, ha presentat al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) un incident de recusació contra els magistrats Jesús María Barrientos, president del TSJC; Carlos Ramos, instructor de la causa, i Mercedes Armas, per haver admès a tràmit la nova causa contra ell per desobediència tenint en compte que els tres magistrats ja van formar part del procediment que el va jutjar i condemnar a divuit mesos d'inhabilitació per la pancarta en favor dels

presos polítics i exiliats.

En primer terme, la defensa de Torra considera que l'objecte de la causa és essencialment el mateix perquè en la primera va ser condemnat per haver desobeït l'ordre de la Junta Electoral Central (JEC) de retirar la pancarta i ara seria jutjat per haver desobeït l'ordre judicial que també l'instava a retirar la pancarta. Pel que fa al president del TSJC, Jesús María Barrientos, i a la magistrada Mercedes Armas, la defensa de Torra recorda que ambdós ja van prendre part en el judici anterior "pels mateixos fets i contra la mateixa persona" i considera "in-

Els magistrats del tribunal que va jutjar i condemnar al president Quim Torra per desobediència en l'inici de la vista al novembre. ■ ACN

dubtable" el seu "prejudici previ" contra el president de la Generalitat, tenint en compte que ja el van condemnar per aquells fets. A més, l'advocat de Torra també recorda que Barrientos s'havia definit políticament als antípodes del president de la Generalitat, per exemple, abandonant com a mostra de protesta, junt amb el fiscal de la causa, l'acte en què el president del Parlament, Roger Torrent, va referir-se als líders catalans com a presos polítics i exiliats. O que també s'havia oposat a la presència de llaços grocs als edificis públics i n'havia avalat la retirada.

De Carlos Ramos, l'advocat de Torra recorda que va admetre la primera querrela contra ell, va ser instructor de la causa i ell mateix va desestimar les dues recusacions presentades aleshores contra ell fent de "jutge i part". De Ramos recorda que ocupa plaça al TSJC a proposta del PSC, un partit que ha demanat reiteradament la dimissió de Torra. ■

COM ARRIBAR
PER L'AP-7
SORTIDA 32 T-202
PER L'AP-2
SORTIDA 11 T-204

SALOMÓ

VISITA GUIADA

Us ofereix un recorregut per la història, la llegenda i el patrimoni de Salomó.

El visitant podrà admirar la riquesa artística de la Capella del Sant Crist; visitar la casa pairal dels Nin i acabar amb un tast de vi i oli de la cooperativa de Salomó.

RESERVES

TEL. 977629030

turisme@salomo.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pressupostos encarrilats amb l'enigma de la data electoral

■ Els vots a favor de JxCat i ERC, i l'abstenció dels comuns, permet continuar la tramitació dels comptes en tombar totes les esmenes a la totalitat ■ S'aprova també la llei de mesures fiscals

El vicepresident Pere Aragonès i el president Quim Torra conversant en la sessió plenària en què es va donar llum verd al pressupost ■ EFE/ ANDREU DALMAU

J. Alemany
BARCELONA

La Generalitat tornarà a tenir uns pressupostos actualitzats després de la pròrroga dels comptes del 2017 dels darrers exercicis. Com era previsible, l'acord entre JxCat, ERC i CatECP es va visualitzar en la sessió plenària d'ahir en rebutjar les esmenes a la totalitat presentades per Cs, el PSC, la CUP i el PP i possibilitar d'aquesta manera que la principal eina política del país, que preveu 3.070 milions per a despesa social, 4.174 milions d'ingressos, una xifra global de 42.179,2 milions i un 25,7% més d'inversions, continuï el tràmit parlamentari amb les esmenes per seccions i el retorn a la comissió per elaborar el dictamen que ha de permetre aprovar-lo definitivament en un altre ple el 18 de març. I en l'horitzó hi quedarà només saber la data en què el president de la Generalitat, Quim Torra, convocarà les

eleccions, si a la primavera o a la tardor, després de dimarts la portaveu del govern, Meritxell Budó, obrís la porta a la possibilitat que no es convoquin immediatament un cop aprovats els comptes. El ple també va donar el vistiplau, ja al vespre, a la llei de mesures fiscals, finances i administratives i del sector públic, a més de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

El president Torra va fer la primera intervenció al ple abans que ho fes el vicepresident Pere Aragonès com a conseller d'Economia, per defensar la necessitat d'uns pressupostos malgrat no ser els que tindria un estat independent, i recordar que Catalunya va tancar el 2019 amb un creixement del PIB del 2%, es van crear 18.000 empreses i que la taxa d'atur és la més baixa en molts anys. En les intervencions d'Aragonès de rèplica i contrarèplica va reconèixer que no eren

Les frases

“No és un pressupost de govern sinó de país. Va més enllà de les forces polítiques”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT I I CONSELLER D'ECONOMIA

“No tenim cap problema amb la ideologia sinó amb la insolidaritat”

José María Cano
DIPUTAT DE CIUTADANS

“La modificació del reglament no ens permetrà presentar esmenes rellevants”

Alicia Romero
DIPUTADA DEL PSC

Els comuns reparteixen dards a govern i oposició

Tot i no intervenir en el debat pressupostari fins ben entrada la tarda, la presidenta dels comuns, Jéssica Albiach, va retreure al vicepresident que “vengui com un èxit” el que la seva formació va plantejar en les 25 reunions per negociar els comptes i que van representar la reversió de les retallades, “l'única línia vermella” que tenien. I va posar d'exemple el finançament de les escoles bressol, la reducció del 30% de la taxa d'universitats, la contractació de 1.400 places sanitàries per reduir les llistes d'espera, el retorn de part de les pagues extres

als funcionaris o haver duplicat les beques menjador, entre d'altres. Els comuns es van defensar dels diferents atacs de les altres formacions per haver pactat amb el govern defensant a la vegada les eleccions. Per Albiach, un any més sense pressupost hauria estat nefast per a Catalunya, calia superar el bipartidisme, “la política de trinxeres”, “blindar els serveis públics i prioritzar la despesa per reforçar el benestar” de la ciutadania, i va recordar que a JxCat no els agradava algunes de les modificacions que havien proposat. En aquest

sentit, va afegir Albiach, aquests eren un comptes que significaven “la primera pedra” d'un nou “horitzó” per a Catalunya i d'“un govern progressista” davant de l'actual, que estava “esgotat”. I va lamentar que no haguessin participat en la seva elaboració els diputats de la CUP, que sí que van donar suport als del 2017, quan aquests “van més enllà” i que amb les seves aportacions “encara serien millors”. El mateix retret va llançar al PSC, acusant-los d'electoralisme en un context que vol superar un època de bloqueig.

els comptes ideals, va acusar sobretot el PSC i la CUP de no prioritzar “la millora del dia a dia” de la ciutadania recordant-los que tres de cada quatre euros dels comptes es destinen a polítiques socials. Per això els va criticar que prioritzin la “inestabilitat i el desgovern per interessos electorals”.

Esmenes tombades

De fet, tot i instar-los a retirar les esmenes a la totalitat, ni Cs, el PSC, la CUP ni el PP no ho van fer, però tampoc es van aprovar. Durant el debat, el diputat de Cs José María Cano va censurar que els números no recullen cap dels “problemes reals” de la ciutadania, i va criticar les partides de despesa en les delegacions a l'exterior, fet que Aragonès va aprofitar per retreure'ls fer una esmena basada en la “ideologia”, ja que a Andalusia, on governen “amb l'extrema dreta més feixista d'Europa”, tenien més delegacions i ho consideraven “un èxit” i no “malversació”. El debat amb la socialista Alicia Romero, que va qualificar el pressupost de “decebedor” en arribar “tard i malament”, es va centrar en la no assistència d'Aragonès al Consell de Política Fiscal i Financera, però també es van retreure mútuament la nul·la voluntat de negociar els comptes. El vicepresident li va replicar que no havien fet cap proposta i que es van aixecar de la taula, mentre que Romero li va contestar que van assistir a una primera el 3 de setembre i “després no ens van voler més a la taula”.

Conscient que en el debat els recordarien que van donar suport als pressupostos del 2017, la diputada de la CUP Maria Sirvent va advertir que aleshores, tot i considerar-los “antisocials”, ho van fer perquè era “imprescindible per tirar endavant el referèndum”. Però va justificar la negativa als actuals perquè es prioritzava el pragmatisme i l'estabilitat institucional a l'Estat per davant de l'“autodeterminació”. El PP, en boca de Santi Rodríguez, va criticar que, un cop tret l'“embolcall i el llacet”, eren els mateixos del 2017, “gastant més, però malament”. Afirmació a la qual Aragonès va replicar que si considerava poc un increment de 3.000 euros més. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del grup parlamentari republicà, Sergi Sabrià, ahir, durant la sessió de control ■ ACN

JxCat i ERC airegen al Parlament les discrepàncies per la figura d'un mediador

- Els republicans insinuen que Torra posa "excuses" per fer impossible el diàleg
- El president portarà a la cambra el rebuig de Sánchez a un intermediari

Emili Bella
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, posarà ERC en la conjuntura d'haver de votar al Parlament sobre la inclusió de la figura d'un mediador a la taula de diàleg entre governs en el cas que el dirigent espanyol, Pedro Sánchez, rebutgi —com el seu executiu ja ha dit que farà— l'intermediari. El president va anunciar ahir que portarà la qüestió al ple de la cambra perquè es torni a pronunciar, després que dijous de la setmana passada aprovés l'exigència d'un "mediador internacional" amb els vots de JxCat, ERC i la CUP.

Els socis de govern van airejar ahir les seves diferències a l'entorn d'un mitjancer durant la sessió de control. A ERC li sembla que JxCat vol posar bastons a les rodes del diàleg. "Nosaltres hem de persistir en la idea del diàleg sense excuses, que tot i semblar coherents, semblen

Almenys 40 punts de l'agenda de Sánchez, a la bilateral

El president Torra va recordar que ha demanat al conseller de Relacions Institucionals, Alfred Bosch, que elabori l'ordre del dia de la comissió bilateral Estat-Generalitat que ha d'abordar, "com a mínim quaranta" dels quaranta-quatre punts de l'agenda per al retrobament que Pedro Sánchez li va deixar sobre la taula dijous.

amagar a vegades la intenció de voler-lo fer impossible", va disparar el president del grup republicà, Sergi Sabrià.

ERC reclama que la figura d'un mediador no sigui un obstacle per a la negociació, mentre que JxCat el reclama com a garantia davant dels incompliments històrics del PSOE. "El diàleg té sentit si té un objectiu, si s'emmarca en un mètode, podríem arribar al punt de banalitzar la paraula diàleg, necessitem mètode, objectius i garanties", va

Es tracta dels punts que no fan referència "al cor del conflicte", que, aquests sí, hauran de ser debatuts a la taula de diàleg.

Amb una mica més de sintonia amb Torra que divendres, el conseller Bosch, que ostenta la presidència rotatòria de la comissió bilateral, va insistir als passadissos de la

replicar Torra. El president s'até a la moció aprovada a la Ciutadella: "No és el senyor Torra, no és el president de la Generalitat qui demana un mediador, és la majoria del Parlament de Catalunya qui el demana."

El cap de govern ho plantejarà en la primera reunió de la mesa de diàleg, prevista per abans que acabi el mes. En aquest sentit, va anunciar que si Sánchez rebutja previsiblement l'intermediari, "serà el Parlament qui s'haurà de pronunciar so-

cambra que aquesta no pot suplir la taula entre governs. Bosch va reiterar que no es pot amagar la necessitat d'iniciar ara mateix la negociació i que l'eina estatutària ha de servir per parlar de competències o transferències pendents i abordar alguns dels 44 punts de Sánchez, però no el conflicte polític.

bre què fem si no hi ha aquest mediador internacional". El gest pretén de retruc forçar ERC a evidenciar en seu parlamentària si es despenja d'aquesta exigència amb l'horitzó electoral a la vista. En qualsevol cas, Sabrià va demanar a JxCat no "regalar" les "debilitats" de l'independentisme a l'Estat. "Ni tan sols les eleccions poden ser una excusa. Aparquem les disputes, no ens encallem en debats estèrils, prou retrets entre nosaltres", va reclamar. ■

Federació d'Ateneus
de Catalunya

XTAC
SALA DE TEATRES
CATEDRAL DE BARCELONA

AGENDA

D'ACTIVITATS

DIVENDRES 14

EXPOSICIÓ 19:30h - *Voir est un tout. Realitats temporals*
Recull del taller fotogràfic de l'ateneu
Ateneu Santfeliuenc
ateneusantfeliuenc.org
C/ Vidal i Ribas, 25 (Sant Feliu de Llobregat)

DISSABTE 15

TEATRE 21h - *Mort a les Cunetes*
De David Pintó i Joan Valentí
Casal Societat La Principal
teatrecasal.com
Rambla de Nostra Senyora, 37
(Vilafranca del Penedès)

POESIA 21h - *Lletres i música*
A càrrec d'Els Carbonell
Casino Llagostera
Pl. Catalunya, 6 (Llagostera)

TEATRE MUSICAL 21:30h - *Una Altra Estrena*
De la companyia Sus4
Amics de les Arts i Jovenuts Musicals
amicsdelesarts-ijmm.cat
C/ de Sant Pere, 46 (Terrassa)

DIUMENGE 16

TEATRE FAMILIAR 12h - *El Jardí*
Amb l'actriu i cantant Clara del Ruste
Lluïsos d'Horta
lluïsoshorta.cat
C/ de Feliu i Codina, 7 (Barcelona)

TITELLES 18h - *Circus*
De la companyia de Jordi Beltran
La Lliga de Capellades
societatlalliga.com
C/ del Pilar, 13 (Capellades)

TEATRE MUSICAL 18h - *Una Altra Estrena*
De la Companyia Sus4
Centre Moral d'Arenys de Munt
centremoral.wixsite.com/centre-moral
Rambla Francesc Macià, 57 (Arenys de Munt)

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES

ATENEUS.CAT

XTAC.ATENEUS.CAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Forcadell sortirà tres dies per setmana per cuidar la mare

■ L'expresidenta del Parlament disposarà de nou hores per dia fora de la presó de Mas d'Enric en virtut de l'article 100.2 del reglament penitenciari ■ La Generalitat no informarà de la data per protegir la seva intimitat

E.B.
BARCELONA

La junta de tractament del centre penitenciari Mas d'Enric va acordar ahir que l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell pugui sortir de la presó tres dies entre setmana per fer tasques de voluntariat i tenir cura de la seva mare, d'edat avançada. Segons la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, la junta ha decidit aplicar a Forcadell l'article 100.2 del reglament penitenciari, que permet als interns classificats en segon grau demanar sortides puntuals. La junta de la presó de Lledoners, a Sant Joan de Vilatorrada (Bages), va aplicar la setmana passada aquest mateix article per autoritzar la sortida de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart.

En total, l'expresidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) podrà sortir de la presó durant

L'expresidenta del Parlament està empresonada a Mas d'Enric, al Catllar ■ J. F.

nou hores al dia, inclòs el temps destinat al desplaçament. D'acord amb l'obligació de protegir la intimitat de Forcadell, la Generalitat no informarà ni

de la data de l'inici de les sortides ni de les entitats on pugui desenvolupar tasques de voluntariat.

L'article 100.2 pot ser d'aplicació immediata, en-

cara que calgui comunicar la sortida al jutjat de vigilància penitenciària, que n'informa la fiscalia perquè pugui expressar la seva opinió. El jutjat deci-

Baños i Reguant, citats per desobediència

Els exdiputats de la CUP Antonio Baños i Eulàlia Reguant declararan com a investigats per desobediència divendres de la setmana vinent al jutjat número 10 de Madrid per haver-se negat a respondre a l'acusació popular del partit ultradretà Vox durant el judici contra els presos polítics al Tribunal Suprem, en què van ser citats com a testimonis. Van al·legar objecció de consciència per no "normalitzar" la presència de l'extrema dreta al judici. El magistrat Manuel Marchena els va imposar una multa de 2.500 euros a cada un, que la caixa de solidaritat va sufragar.

deix posteriorment si ratifica o tomba la petició de l'intern. La fiscalia pot recórrer contra la decisió del jutjat, però en cap cas es paralitza la sortida. L'últi-

ma instància judicial és l'audiència de la demarcació —en el cas de Forcadell, la de Tarragona, ja que Mas d'Enric és al Catllar (Tarragonès).

Segons dades facilitades per la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima del Departament de Justícia, hi ha 405 interns a l'any als quals s'aplica l'article 100.2 per decisió de les juntes de tractament de les presons, formades per juristes, psicòlegs, treballadors i educadors socials, metges i mestres.

Onze i nou hores i mitja
La setmana passada, la junta de tractament de Lledoners va acordar les sortides de Sánchez per fer voluntariat (tres dies entre setmana durant onze hores), i de Cuixart per treballar i fer voluntariat (els cinc dies d'entre setmana durant nou hores i mitja).

En el cas del president d'Òmnium Cultural, desenvoluparà l'activitat laboral en una empresa de la seva propietat, especialitzada en el disseny i la producció de maquinària industrial per a envasats, i farà el voluntariat en una organització sense ànim de lucre. Al seu torn, l'expresident de l'ANC exercirà les tasques de voluntariat en una fundació del sector de l'ensenyament. ■

Zapatero demana generositat per dialogar

■ L'expresident diu al PP que haurà de decidir entre oposició i ser part de la solució

Redacció
BARCELONA

L'expresident del govern espanyol, el socialista José Luis Rodríguez Zapatero, demana "generositat" per consolidar el diàleg que s'ha d'obrir aquest gener entre els governs català i espanyol. En un acte del Gremi de Restauració de Barcelona com a pregoner de Santa Eulàlia, l'ex-

president va advertir ahir al Born que la taula de diàleg entre governs "serà una primera etapa" que exigirà temps, segons ell, i que per això caldrà implicació també des de la societat civil. "De res servirà un procés de diàleg polític si la societat civil catalana no el fa seu", va afirmar Zapatero segons l'ACN.

Per l'expresident, des de la sentència de l'Estatut per part del Tribunal Constitucional, hi ha hagut "un temps de crisi i no alternatives ni solucions", i defensa que ha arribat el moment de "retrobar-se"

Zapatero, Collboni i Montilla, en la xerrada d'ahir a la seu del PSC barceloní ■ EFE

perquè considera que Catalunya i Espanya "només tenen l'alternativa del diàleg i de l'entesa, perquè vivim junts i hem de reflexionar i decidir junts".

Zapatero també va advertir al PP que haurà de

decidir si mantenir-se sempre en l'oposició en aquesta qüestió o formar part de la solució: "Abans o després haurà de decidir si vol ser només oposició o fer-se càrrec del país i participar en la construcció de les sortides

dels principals problemes." En aquest sentit, l'expresident adverteix els de Pablo Casado i Alejandro Fernández que "fer querelles, desqualificar i dir que s'han venut als uns o als altres és fàcil i ho sap fer tothom". ■

Montilla lliga avenç i acord amb l'Estat

Zapatero havia participat al matí en la xerrada *Les capitalitats de Barcelona* amb el tinent d'alcalde de la ciutat, Jaume Collboni, i l'expresident de la Generalitat José Montilla. En aquest debat, Montilla va defensar que Barcelona ha fet "saltos qualitius" quan hi ha hagut "complicitats i aliances amb l'Estat", segons ell. Per l'expresident català, som a les portes d'una nova etapa política i confia que també a Catalunya "bufin temps de canvis". Zapatero va defensar que Barcelona ja és "co-capital" de fet a l'Estat espanyol i en va destacar la capitalitat cultural, científica, digital i tecnològica juntament amb els altres dos participants en el debat d'ahir.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, formulant la primera pregunta a Sánchez en la sessió de control inaugural de la legislatura al Congrés ■ ACN

ERC dicta a Sánchez avançar en memòria i rehabilitar Companys

■ Rufián evita el xoc i el president l'invita a pactar la llei que posi fi a la ferida franquista i a reparar el president afusellat ■ Calviño no vol derogar el 155 digital i nega a Borràs que sigui per espiar

David Portabella
MADRID

Després de facilitar la investidura de Pedro Sánchez amb l'abstenció i pendent que neixi al febrer la pactada mesa entre governs, ERC no va voler obrir cap disputa amb el president espanyol i va debutar en la sessió de control amb la qüestió genèrica de l'auge del feixisme, i el president espanyol va recollir el guant invitant els republicans a pactar la llei de memòria que posi fi al llegat del franquisme i rehabiliti Lluís Companys. "El judici a Companys és una qüestió que per a ERC és important", concedia Sánchez tot llegint un guió escrit de resposta. El to brusca, en canvi, va marcar el duel de la vicepresidenta, Nadia Calviño, i Laura Borràs (JxCat) per la derogació del 155 digital.

Els de Gabriel Rufián creuen que no s'entendria que ataquessin el govern des del primer dia abans de veure les seves obres i que frenar el to ara legitimaria elevar la veu en unes futures tensions que es donen com a segures quan la mesa de governs arrenqui els seus treballs en ple clima electoral a Catalunya.

De Ruano a Agulló
Amb aquest afany, Rufián va llegir el nom de víctimes de la ultradreta –des d'Enrique Ruano (assassinat el 1969 a Madrid) fins a Guillem Agulló (el 1993 al País Valencià) o Carlos Palomino (el 2007 a Madrid)– per exigir a la coalició del PSOE i Podem la fi tant del feixisme assassí com del de les "togues i uniformes" que empara crims o fets com ara que el diputat de Vox Ortega Smith dispari armes de guerra pròpies de

Les dretes s'aferren a Veneçuela

Arribat el torn de fiscalitzar el govern i portar problemes de la gent a la sessió de control al Congrés, el PP, Vox i Cs van rivalitzar per fixar Veneçuela en el centre polític per la cita a Barajas del ministre de Transports, José Luis Ábalos, i la vicepresidenta de Nicolás Maduro, Delcy Rodríguez. I encara més quan Pedro Sánchez –que el febrer del 2019 titllava Juan Guaidó de "president en-

l'exèrcit a Múrcia.

La pregunta havia estat cuinada amb el PSOE i no sorprenia Sánchez ni per l'esment a Companys, i s'hi va agafar per anunciar que la futura llei de memòria històrica –la que ha de completar la que va aprovar el 2007 José Luis Rodríguez Zapatero– abraçarà des de reparar les vícti-

carregat" – el cita ara com a "líder de l'oposició". "Ábalos va fer el que calia i va evitar una crisi diplomàtica", lloava Sánchez el ministre. "Si l'ordre la va donar vostè, dimiteixi, si la va donar Iglesias com a delegat de Maduro, dimiteixin tots dos. I si l'ordre era de Maduro, dimiteixin tots", va dir Santiago Abascal (Vox). "No segueixi el dictador Maduro", hi afegia Pablo Casado (PP).

mes i finançar les exhumacions pendents fins a retirar medalles (moltes en democràcia) a torturadors com ara Antonio González Pacheco –àlies *Billy el Niño*– i reparar el president afusellat el 1940. "Li vull recordar que al Consell de Ministres que vam celebrar a Barcelona vam plantejar el reconeixement de

la figura de Companys i censurar el judici al qual va ser sotmès", va dir Sánchez tot fent l'ullet a ERC. I el president espera ara que ERC s'hi impliqui: "Tenen coses a plantejar sobre la memòria democràtica, parlem-ho i fem-ho perquè el treball conjunt serà en benefici d'aquesta memòria que ens representa, a les nostres famílies polítiques i a d'altres, i a l'enfortiment de la democràcia", oferia. I Rufián li allargava la mà amb cautela: "Hi ha coses que diu que sonen bé i esperem el millor del govern però ens tindran com a vigies de la llei de memòria històrica seguint la línia de l'immens Joan Tardà."

Que l'independentisme té dues veus a Madrid es va veure en el torn de Laura Borràs. La portaveu de JxCat va renyar Sánchez per rebatre Pablo Casado dient que el balanç del PP

Les frases

“Ens tindran com a vigies de la llei de memòria històrica seguint la línia de l'immens Joan Tardà”

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

són “dos referèndums, polítics presos i fugits”. “Sent to que parla de *fugits*... No se n'assabenta! Són eurodiputats i ciutadans lliures a Europa! I crisi de convivència, la d'aquest hemiscler...”, etzibava Borràs. En el debut al control, Borràs exigia la derogació del decret del 155 digital –presentat en la campanya del 10-N– aprofitant que ara Podem és al govern i recordant que el Parlament –amb el sí dels comuns– va aprovar impugnar-lo al Constitucional. Però la vicepresidenta Calviño va lloar la mordassa digital: “Estem compromesos amb els valors constitucionals i el decret s'hi adequa. No inventi, no es tracta d'espia ni res per l'estil”. “El govern no es planteja derogar el reial decret, ara bé, és el govern del diàleg i la porta està oberta a tothom per millorar el seu text”, hi afegia. Al seu costat, el vicepresident segon, Pablo Iglesias, va aplaudir Calviño tot i oposar-se al decret abans del 10-N i abstenir-se després de les eleccions en la convalidació del decret, quan no era ministre però volia oferir a Sánchez una prova de sentit institucional.

“Es pot canviar la llei”

A la tarda era la vicepresidenta Carmen Calvo qui exposava al Congrés el pla del departament i es comprometia, a petició de Rufián, amb la “nul·litat” del judici a Companys. “Diàleg de tot i amb tothom. I estem preparats per al pitjor”, es posava en guàrdia Rufián. Però a l'hora d'enfocar el conflicte polític, Calvo va tenir una frase enigmàtica sobre l'abast de canviar la llei per fer possible el que ara no és legal. “L'essència de la democràcia és parlar de tot. Les lleis són les que ens diuen si pots fer-ho o no pots fer-ho, i les lleis ens diuen fins i tot com les pots canviar per fer una cosa que no podies fer i que la llei t'obrirà la porta perquè la puguis fer”, va dir Calvo a ERC i JxCat. ■